

GESPREKSVRAGEN BIJ KOORDEN VAN LIEFDE - MARIANNE GRANDIA

1. Wat (of wie) sprak jou het meeste aan in dit verhaal? Waarom?
2. In deze roman heeft het gebedswerk een grote rol gekregen. Gebed is onzichtbaar maar nog veel meer onmisbaar. Hebben de aanhoudende gebeden van Simon jou aangemoedigd om (meer) concreet voor iemand en/of een situatie te gaan bidden?
3. Op verschillende manieren blijken de hoofdpersonen last te hebben van een verkeerde trots, zoals de trots om openheid te geven, of de trots om hulp te vragen. Herken je dat? Zo ja, hoe ga je daarmee om?
4. Lydia worstelt met schuldgevoelens ten opzichte van Ethan, omdat ze omwille van haar teruggegaan zijn naar Nederland. Vind je deze schuldgevoelens terecht, en waarom wel of waarom niet?
5. En andersom: Ethan heeft zijn 'droom' opgegeven, een droom waarvan hij dacht die van God gekregen te hebben. Wat zou jij hebben gedaan als je in zijn schoenen had gestaan?
6. Eva is ervan overtuigd dat ze iedereen een dienst bewijst door uit hun leven te verdwijnen. Hoe ga jij zelf met schaamte om tegenover mensen van wie je houdt en je verdriet hebt gedaan?
7. Je deur openzetten voor iemand van wie je houdt, is één ding, een ander in je huis welkom heten terwijl het jou niet zo uitkomt of het iemand betreft met wie je moeite hebt, is lastiger (zie ook het gesprek tussen Lydia en Riemke in hoofdstuk 33) Wat zou jij hebben gedaan in Lydia's plaats toen de vraag kwam of Eva bij hen in huis kon komen?
8. Hanneke staat voor haar gevoel voor een keuze tussen haar man en haar dochter. Wat vind je van Hannekes keuzes?
9. In het nawoord vertelde ik iets over de tijd dat mijn man en ik een korte periode als gastheer en -vrouw meedraaiden bij een opvangplek voor dak- en thuislozen. Ik schreef: "Niet zelden vind ik bij mensen het gedachtegoed dat het in Nederland helemaal niet nodig is om dakloos te zijn en dat het, als je het dan toch bent, wel je eigen (domme) schuld zal zijn. Maar de lijn tussen een wereld vol ogenschijnlijke zekerheden en een ingestort kaartenhuis is flinterdun.' Iets wat we nu, voorjaar 2020, tijdens de coronacrisis maar al te vaak zien gebeuren of zelf ervaren.
Wat zijn jouw gedachten over dak- en thuislozen?
En hoe reageer jij als je een dakloos iemand ziet?
10. Het nawoord sloot ik af met een zegenwens: "Wees gezegend - met een veilige plek om onveilige dingen te delen - met ogen die jou zien in plaats van bekijken - met open armen naar jou uitgestrekt en met koorden van liefde waarmee je naar Gods hart getrokken wordt. Welkom thuis!*" Dit bid ik je toe om te ontvangen, maar ook om door te geven. Hoe kun jij Gods veiligheid, Zijn welkom en Zijn liefde weerspiegelen op de plek waar jij leeft?

* De zegenwens is ook als kaart verkrijgbaar, deze kun je gratis aanvragen door een mailtje te sturen naar marianne@mariannegrandia.nl